

være et tilstræffeligt Overskud til at kunne paa-
begynde de forskjellige produktive Anlæg, særlig
Jernbane-Anlæg, som Regjeringen vilde bringe i
Forflag, at alt dette vilde kunne gøres for Na-
rets Indtægter. Jeg tilføiede sluttelig, at der
var Udsigt til en lige saa stor Formuefrengang
i det kommende Finantsaar som den, der havde
fundet Sted i det foregaaende og muligvis vilde
komme tilstede i det indberørende. Jeg tror alt-
saa, at det ærede Medlem ikke paa nogen Maade
havde Ret til at forudsætte, at jeg som Finants-
minister havde undset mig ved at gjøre Rede for
den glimrende finantsielle Tilstand. Jeg kan ikke
Andet end erkende, at den finantsielle Tilstand,
maalt efter Kassebeholdningens Størrelse, vilde
blive endnu mere glimrende, naar man af de fore-
slaaede Udgifter negter omtrent 2,900,000 Kr.
paa § 26, og naar man, som det forekommer mig
temmelig ubegrundet, forhøier de forventede Ind-
tægter paa § 5 med over 1,600,000 Kr. Det
er klart nok, at Kassen ikke bliver rigere ved en
saadan Forhøjelse. Det vil den jo først blive,
naar Pengene i Virkeligheden komme ind, men
at den finantsielle Oversigt, som kan grundes paa
saadanne Kalkuler, bliver meget glimrende derved,
det er klart. Dette var altsaa den lille Bemærk-
ning, jeg vilde gjøre til det ærede Medlem i An-
ledning af, hvad han freikom med om den, der-
som jeg forstod ham ret, efter hans Formening
utilbørlig fyldte Statskasse. Jeg antager, at det
var det ærede Medlems Mening, da han ved Si-
den af saa stærkt markerede den Mangel paa
Penge, der var temmelig almindelig omkring i
Befolkningen. Jeg vil isørigt henstille, om det
ikke skulde være en Maade blandt andre til at
afhjælpe ikke alene Overskødighed af Penge
i Statskassen, men ogsaa Mangelen paa
Penge i Befolkningen, naar man sørgede
for at vedtage saadanne Foranstaltninger, saa-
danne Anlæg, hvorved Statskassens Penge
kom ud i Befolkningen (Hør! Hør!).

Et andet Punkt, som det ærede Medlem
isørigt ikke tillagde nogen Betydning, og hvor det
ærede Medlem altsaa, saavidt jeg forstod, ikke
vilde gjøre nogen Banskighed ved at følge Re-
gjeringsforlaget, var det, der angaar Bestindiens
Bidrag til Statens almindelige Fornødenheder.
Her gjorde det ærede Medlem sig imidlertid skyl-
dig i en Feiltagelse, idet han sagde, at det, der
nu staar paa § 8, II, var ordret det Samme,
som stod i det af Regjeringen forelagte Finants-
lovsforslag. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing
med en Rebegjærelse for, hvori Forandringen be-
staar. Det ærede Medlem vil let se det, naar
han sammenligner Regjeringsforlaget med det nu
foreliggende Finantslovsforslag. Den omtalte Post
paa Regjeringsforlaget havde sin Karakteren af
at være en Sum, opført paa Finantslovsforlaget
som Overslag over Arets Indtægter; Affattelsen,
som den foreligger her, har Karakteren af at være

en Bestatning af Bestindien gennem Finants-
loven. Det er netop Forstjellen.

Angaaende Stridspunktet om Lønningen til
Amtsforvalteren ved Kronborg Amtstue havde
det ærede Medlem mærkvaerdig nok fuldstændig
urigtig opfattet, hvad jeg har udtalt. Da jeg
havde Ordet igaar, havde jeg en uhyggelig Følelse
af at være i høi Grad trættende ved den udsør-
lige Omtale, som jeg ansaa mig forpligtet til at
fremkomme med om dette tilsyneladende ubetydelige
Punkt. Jeg ansaa mig forpligtet til at fremkomme
dermed, fordi jeg ikke turde forudsætte, at ærede
Medlemmer selv vare blevne fuldt opmærksomme
paa Betydningen af denne Post, og jeg heller ikke
var fuldt berettiget til at forudsætte, at ærede
Medlemmer vare fuldstændig fortrolige med Detail-
bestemmelserne i vore forskjellige Lønningslove.
Jeg troede altsaa, at jeg igaar havde været indtil
Kjedsommelighed udsørlig i min Omtale af dette
Punkt, og nu mærker jeg til min store Forundring,
at det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N.
Rasmussen) i den Grad har misforstaaet, hvad jeg
anteede over, at han tror, at det, hvorom det gjælder,
er det Spørgsmaal, om Kronborg Amtstues
Forretninger skulle besørjes ved en konstitueret
Mand eller ikke. Men derom er der jo aldeles
ingen Strid. Jeg oplæste endogsaa Lovbestem-
melsen, i Henhold til hvilken Embedet, indtil man
ved Lov bestemmer anderledes, skal besyres ved
en Konstitueret, og saa gjorde jeg Rede for de
Regler, hvorefter en saadan Konstitueret skal
lønnes, hvilke Midler der maatte staa til Kaa-
dighed for Administrationen, og sluttede med at
sige, at det, der er Stridspunktet her, det for mig
absolut Uantagelige, er, at man gennem en Fi-
nantslovs Bestemmelse vil affære en Del af de
Belsøb, der ifølge en særlig Lønningslov staa til
Administrationens Kaaadighed.

Det var mig meget tilfredsstillende at høre,
at det ærede Medlem i Meget samstemmede med
mig i min Betragtning af Stoleleerer-Dyrtids-
tillæggets Plads paa Finantsloven. Men det
forekom mig, at det ærede Medlem ikke heller der
fuldstændig havde opfattet, hvad Hovedpunktet for
mig er. Hovedpunktet for mig er, at der ikke
paa denne Finantslov eller paa nogen anden
Finantslov finder Sted, hvad jeg betegnede som
uberettiget Sammentobling af hinanden uvedkom-
mende Bevillinger for derigjennem at tvinge en
Regjering til at modtage Bevillinger, som den
ikke anser for at være fornødne. Det er Kjerne-
punktet for mig.

Jeg havde egentlig kun villet udtale mig
som Finantsminister om de Punkter, som særlig
kunde være Finantsministeren vedkommende, og
som vare bragte under Omtale af ærede Med-
lemmer. Jeg kan imidlertid ikke Andet end, for-
anlediget ved hvad det ærede 2det Medlem for
10de Kreds (Jessen) udtalte, gjøre opmærksom
paa, at min almindelige Udtalelse igaar paa Re-